

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Renunciatio, Resignatio, Seu Permutatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

RENUNCIATIO, RESIGNATIO,
SEU PERMUTATIO.

Primò, Si aliquis est presentatus, vel nominatus ad aliquod beneficium, vel habet expectationem, vel est admissus, vel approbatus ad parochialem per concursum, vel electus, qui omnes dicuntur habere jus ad rem, an iste possit permutare hoc beneficium, ad quod habet illud jus cum aliquo beneficio, quòd verè possidetur per aliquem?

Responderetur negativè per text. in cap. 1. de rerum permut. lib. 6. & ibi Phil. Franc. per illa verba (sua beneficia.) Navar. conf. 43. n. 2. de sim. Feder. de Senis, q. 13. de perm. benef. ratio est, quia permutatio debet fieri de beneficiis jam quæsitis, & non quærendis.

Si quis beneficiatus renunciaverit alicui aliquod beneficium, an debeat resignatarius solvere redditus, seu fructus beneficii resignati dicto resignanti pro rata temporis, verbi gratia, fructus, & decimæ solvuntur de mense Augusti, & resignatarius accipit possessionem beneficii de mense Februarii, an teneatur solvere ratam pro quinque, vel sex illis mensibus, & videtur, quòd non, quia solum fructus à solo separati, vel recollecti, vel qui cœperunt recolligi, antè possessionem, reliqui sunt successoris, & quia beneficiatus comparatur usufructuario, prout patet vulgaris, qui solum facit fructus suos, quando sunt à solo separati, ita Nav. conf. 7. de success. ab intest. & conf. 8. videtur de prax. Episc. Pars II.

cere, & Cov. lib. 1. c. 15. n. 2. ver. his accedit, var. resol. tamen n. 12. tenet dividendos esse fructus pro rata inter renunciantem, & resignatarium, sicut inter defuncti hæredes, & successorem, quod bis videtur tutius ex ratione sumi, in c. presenti, §. porro, de prab. lib. 6. ita tenet clarissimè Gem. in c. 2. ver. quid si facit, de renun. lib. 6. nempe, quod debeantur fructus, renunciant usque ad diem renunciationis.

Tertiò, si quis voluerit cum alio permutare beneficium, necesse est, ut fiat prius renunciatio ex una parte. nam aliàs non posset fieri collatio, & ita poterit praticari, prout ipse feci Beneficenti in permutatione cujusdam mei canonicatus. Ego resigno beneficium meum tali titulo permutationis, cum hoc, ut ipse renunciaret beneficium suum mihi eodem titulo, nec aliter, nec alio modo, Paul. Rom. tract. de pens. c. 7. n. 28. & 29. quia si permutatio, seu resignatio completa est ex una parte, & ex altera compleri non potest, alter poterit ad suam Ecclesiam redire, ut notavit Feder. in 9. qu. Paul. l. c. cap. 7. §. nunc venio, n. 15. & est communis.

Quartò, quia dictum est superius, beneficium resignatum Romæ vacare in Curia, hoc tamen fallit in beneficio resignato, ibidem causa permutationis, & permutatione non sortita effectum suum, si resignantes moriuntur extra Curiam, etiam extra illam vacare censetur. Aeneas tract. de resign. 2. p. princ. n. 11.

Quinto, An Episcopus possit committere alicui, ut recipiat resignationem

S

nem

nem beneficii? Respondetur, quod nō, nec legatus. *Reb. de for. vic. Archid. nu. 109.* sed potest hoc committere Vicario suo generali, idem *n. 105.* quia Vicarius non potest privare quem beneficium, nisi ex speciali commissione, idem *loc. cit. nu. 135.* imò qui habet potestatem ex privilegio, consuetudine, vel aliàs conferendi aliquod beneficium in diœcesi alterius, non potest recipere resignationem illius, quia hoc pertinet ad Episcopum illius diœcesis, ubi est situm beneficium, idem *n. 108.* & sic non valet regula, qui potest conferre, potest accipere resignationes, & qui potest instituere, potest destituere, quia hoc valet regulariter in Ordinario, & non in eo, qui hoc habet ex privilegio. ratio assignatur à Staph. *fol. 120 nu. 15.* potest enim quis præscribere collationem, sed nō propter hoc censetur præscripsisse resignationis receptionem.

Sextò, si quis esset accusatus, inquisitus, & processatus, & haberet beneficium, an durante causæ discussione, possit illud resignare? Respondetur, quod sic, prout dictum est *superius*, imò etiam per sententiam privationis, tamen suspensam per remedium appellationis, ita dicit fuisse decisum, *Reb. tit. de mod. amit. benef. n. 52. & 53.* modo fiat mentio in ipsa resignatione de privatione processuque resignantis: ratio est, quia criminiosus non est ipso iure privatus beneficio, ut sæpe dictum est. *Sylu 3 p. q. 2. n. 7. Gom. q. 42. de an. posses. Diaz. c. 88. & 123.* & collatio facta criminioso tenet regulariter, *Staph. f.*

36. n. 31. exceptis casibus quibusdam, ut in assassinio, hæretico, simonia &c. & patet *vulgatim* nam beneficium assassini potest subito conferri, cum sit ipso iure eo privatus, sed ejus possessio non potest capi, nisi lata sententia declaratoria, *Ripa inc. sape, col. per. de rest. spol. Cov. inc. alma mater. l. p. §. 2. n. 9. ver. 5. in fin.*

Septimò, si quis resignaverit coram Ordinario beneficium, intellige juxta dispositionem Bullæ Pij V. an possit illud idem beneficium postea resignare in manibus Papæ? Negativè respondet *Rebuff. in reg. de inst. resign. gl. 3.* modo Ordinarius admiserit dictam resignationem: ratio est, quia Princeps non intendit derogare juri alteri quæsito.

Octavò, resignatio facta de nocte an sit valida? Respondetur, quod sic, quæ admodum & collatio, ita *Syl. 3. p. q. 17. n. 4. Gom. q. 38. de inst. in ult. & an idem sit de elect. vide ibi, & distingue.*

Nondè, quia dictum est, accusatum de crimine posse, durante accusatione, resignare beneficium, an id sit verum etiam in permutatione, v. g. Rector alicujus Ecclesiæ privandus beneficio, vult permutare illud, quo vel certo scit, vel dubitat privandum fore?

Respondetur, quod *Gem. in cōs. 105. quod incipit, Ad supplicationem, col. 2. ver. quoad secundum,* tenet, quod non. & si dices, quæ ratio diversitatis in resignante, & permutante? dico, quod alicui licet permutare, & non resignare, prout dictum est *superius in ver. resignatio,* per Bul. Pij V. quæ prohibet resignationes coram ordinarijs, nisi

nisi in quibusdam causis, prout in alia Bulla, sed non permutaciones, & aliquibus permittitur resignatio, sed non permutatio, ut privandi, quia in resignatione quis nihil sentit commodi, in permutacione verò sic, tamen Aeneas loc. cit. de reservat. q. 4. princ. effect. 54. n. 12. tenet, quòd potest etiam permutare, & remittit se ad ea, quæ ipse dixit in Clem. auditur, in ver. nonus modus. de rescriptis, nec permutatio facta ab excommunicato valet, Covar. in c. aliam mater, prima p. 5. 7. n. 2. versic. 5. vide Staph. de lit. grat. f. 112. n. 15.

Decimò, exemptus, & immediatè Papæ subiectus, non potest renunciare beneficia in manibus Ordinarij loci, Gem. in c. si Abbatem, per illum tex. notab. 4. de elect. lib. 6.

Quæ resignationes beneficiorum per Episcopos, & alios collatores admitti possint.

De forma publicandi resignationes, vide Bul. Greg. XIII. quæ est 87. in ordine, & incipit, Humano.

Pius Episcopus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesia Dei incommoda omnino tempore attulerit, & nunc quotidie magis afferat ministrorum in eam ingressio vitiosa, iam latè perspiciant, & cum mœrore expendant vrasules omnes, & Pastores, quando hæc pernicies cæterarum omnium maxima, tam multas orbis Ecclesias impie violavit. Quia verò hoc malum,

cùm in cæteris frequens, tum maxime in beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum dimissione admittitur, nemini molestum esse debet, quòd perinde de reprimendis quotidianis fraudibus quæ hac in re frequentiores internascuntur, certam aliquam rationem tandem inveniendi Officij nostri partes in prohibenda omnibus interim resignationis huiusmodi receptione paulò severiùs interposuimus, omnesque beneficiorum interim resignandorum dispositiones, quæ fierent in irritum, revocaverimus, ac etiam decrevimus, nullum per eas in illis jus neque titulum, vel coloratum, tam in petitorio, quam in possessorio ipsis provisum tribuere, quin etiam eos ad illa deinceps obtinenda perpetuò inhabiles fore, collatores verò alias in illorum dispositione, etiam tantquam devolutionis iure, sese interponere non posse, sed de eis, ut verè vacantibus, sive per Romanos Pont. sive alias collatorum, eorundem superiores, uti præventum esset liberè provideri. Nunc autem intendentes institutum hoc nostrum, quo sanctuarium Domini cupimus illibatum, auctore Domino persequi, aut simul quantum in nobis est cavere, nec resignationes ipsæ dehinc cuiusque arbitrio, nullisque, vel certè levibus causis passim, & temerè admittantur, prohibitionem, & alia prædicta, ac cætera omnia nostris super his literis contenta eatenus relaxamus, ut post hæc Episcopi, & alij facultatem habentes, eorum duntaxat resignationes accipere, & admittere possint, quia aut senio confecti, aut valetudinary, aut corpore impediti, vel vitiosi, aut crimini obnoxij, censurisque

ecclesiasticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent Ecclesie vel beneficio inservire, seu qui unum, aliud, vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoveri, religionem quoque ingressuri, vel matrimonium contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur; denique cum quis ex aliis casibus acciderit, qui constitutione scilicet recordationis Innocentij Papa III. de dimittendis cathedralibus Ecclesiis, edita continentur in cap. nisi cum pridem, de renun. ubi addit causas inimicitiarum, tam activè, quàm passivè. Qui etiam ob capitales inimicitias nequeunt, vel non audent in loco beneficii residere securi. Sed nec horum ullus sacro ordine mancipatus, nisi religionem ingressurus, valeat ullo modo beneficium, vel officium ecclesiasticum resignare, nisi aliunde ei sit quo in vita possit commodè sustentari, ad hæc beneficiorum & officiorum permutationes admittere, quæ canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur. Caveant autem Episcopi, & alij prædicti, itemque omnes electores, presentatores, & patroni, tam ecclesiastici, quàm laici, quicumque sint, ne verbo quidem, aut nutu, vel signo futuri in hujusmodi beneficijs, & officijs successores ab ipsis resignantibus, aut alijs eorum significatione, vel hortatu designentur, aut de his assumendis promissio inter eos, vel etiam intentio qualiscunque intercedat. Caterùm precipimus, atque interdiciamus, ne ipsi Episcopi, aut alij collatores de beneficijs, officijs resignandis prædictis, aut suis, aut admittentium consanguineis, affinibus, vel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatarum

in extraneos collationum audeant providere, quòd si secùs, ac etiam quicquid præter, vel contra formam prædictorum fuerit à quocunque temerè attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere, qui vero contra fecerint, ut in eo quo deliquerint, puniantur, à beneficiorum & officiorum collatione, nec non electione, presentatione, confirmatione, & constitutione, prout quique competierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontifice meruerint obtinere, & qui talia beneficia, seu officia receperint, eos prædictis penis velutinus subiacere, & nihilominus in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, presentare, confirmare, vel instituere ausi fuerint, excommunicationis quoad personas, quo verò ad capitula, & conventus, à divinis suspensionis sententijs ipso facto promulgamus: quibus etiam nullus alius, quàm ipse Romanus Pontifex, sive absolutiois, sive relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertire. Prohibitione, & literis nostris prædictis nihilominus in cæteris omnibus perpetuò valituris, non obstantibus, & publicat. M.D.LXVIII.

Adest Bulla suspensionis facultatis Episcoporum, & aliorum admittendi resignationes, vel permutationes beneficiorum, seu de illis, sic vacantibus disponere, quæ est quadragesima secunda in ordine, & incipit,

Officium.

* * *

RE-